

Kékség

Az ajtó zárva,
Távolodva, de jajj a kéz vörös szutyka
Mint a mágnes vonzza árul
Éles szemnek
Női léted lett hibádul.

Nincs menekvés, nincsen élted,
Hiszen tudtad
S így szegéd meg, hát most
Látszik,
Vér a vasról le nem mállik.

Varázslat úz!
Őrület tűz ég most benned,
Ha megtudja ezt az urad,
Oszlott tetem
Mint a többi leszen tested.

És a galamb, bár elküldted
Sebes szárnyon
Üzenetel fivéridnek,
Mégsem tudni,
Hogyha jönnek, azt, hogy biztos ideérnek.

Ily kételyek
És gyötrelmek közepette
Múlt egyegy fél nap ólomszárnyon
Egyszerre csak
Zajt látott a kapuszárnyon.

Fáradtan és kimerülten
Jött a herceg,
Mellét verte kék szakálla,
Bármennyire
Volt is rejtve, szörnyű szeme fölfedezte.

Kardja szinte
Meg sem száradt vér sarától
És emelte, hogy lesujtson,
Ámde ekkor
Kard állott ki mellkasából

Sűrű piros folyta végig
És elöntve
Bukott le egy krumplicsákként
Ő fölötté
Mesélte el bátyjainak amit átélt.